

توصیف نیمرخ ترکیب بدن، پیکرسنجی و فیزیولوژیکی داوران لیگ برتر فوتبال ایران و رابطه این عوامل با آزمون های ویژه آمادگی جسمانی آن ها

حمید اراضی^۱، جواد مهربانی^۲، جلیل جوان^۳، هادی نوبری^۴

۱. دانشیار دانشگاه گیلان*

۲. استادیار دانشگاه گیلان

۳. داور ملی فوتبال و کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات گیلان

۴. داور ملی فوتبال و دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه گیلان

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۴/۰۶

چکیده

حضور فعال و هماهنگ داوران در تمامی لحظات رقابت فوتبال به منظور مشاهده، تشخیص مناسب و اعمال مقررات، نیازمند داشتن آمادگی جسمانی بالایی می باشد؛ از این رو، هدف از پژوهش حاضر، توصیف نیمرخ ترکیب بدن و پیکرسنجی و نیز بررسی ارتباط آن ها با نتایج آزمون های آمادگی جسمانی ویژه داوران لیگ برتر فوتبال ایران می باشد. آزمودنی های این پژوهش، ۷۰ داور مرد لیگ برتر فوتبال ایران (با میانگین سنی ۳۶/۳۷±۴/۴۵ سال، قد ۱۷۹/۵۹±۶/۰۵ متر، توده بدن ۷۵/۵۳±۶/۲ کیلوگرم، درصد چربی ۱۵/۱۱±۳/۹۷ درصد، $VO_{2\text{MAX}}$ برابر با ۵۴/۵۷±۲/۸۲ میلی لیتر بر دقیقه و اوچ و میانگین توان بی هوایی به ترتیب ۵۱۸/۵۰±۳۷/۷۲ و ۵۳۲/۶۶±۴۰/۹۸ وات) بودند. آزمون های بی هوایی، ترکیب بدنی و پیکرسنجی با استفاده از روش های استاندارد در آکادمی ملی فوتبال ایران اندازه گیری شدند. همچنین، در بخش تجزیه و تحلیل داده ها به منظور تعیین رابطه بین متغیرهای پژوهش، از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج نشان می دهد که بین شاخص های پیکرسنجی، قد ایستاده، وزن، طول اندام تحتانی، قطر مج دست، آرنج و زانو با توان بی هوایی و بین قد ایستاده و قطر مج پا با توان هوایی رابطه معناداری وجود دارد ($P < 0.05$)؛ بنابراین، به نظر می رسد که داوران لیگ برتر ایران از قد بلند، BMI پایین، $VO_{2\text{MAX}}$ و توان بی هوایی بالایی برخوردار هستند و این شاخص ها می توانند اهمیت قابل توجهی در شناسایی استعدادهای داوری و تعیین ملاک های ورودی برای گزینش داوران زبدۀ فوتبال داشته باشند.

وازگان کلیدی: نیمرخ، داوران لیگ برتر، فوتبال، توان هوایی، ترکیب بدن، پیکرسنجی

مقدمه

فوتبال با داشتن گستردگرترین مجموعه قوانین و مقررات، بیشتر کی از محبوب‌ترین رشته‌های ورزشی در دنیا می‌باشد (۱)، به همین دلیل، بیش از دیگر ورزش‌ها ارزیابی و تحلیل علمی می‌شود (۲). در ارتباط با این ورزش باید گفت که داوران یکی از ارکان اجرای یک مسابقه فوتبال محسوب می‌شوند (۴،۵). با توجه به آمار فیفا، حدود ۸۴۰۰۰۰ داور و کمک‌داور در دنیا وجود دارد (۵،۶) که به ترتیب ۹۴ و ۶ درصد آن‌ها را مردان و زنان تشکیل می‌دهند. نکته قابل توجه این است که از سال ۲۰۰۰ به بعد، تعداد داوران حدود ۱۷ درصد افزایش یافته است (۶). داور برای به اجرا در آوردن قوانین بازی اختیار تام دارد (۷). با این حال، با توجه به تکرار پایین گل در یک مسابقه فوتبال (حدود ۲/۸ گل در هر مسابقه)، تصمیمات یک داور می‌تواند پیامدهای اثرگذاری در نتیجه بازی داشته باشد که با معرفی سه امتیاز برای تیم برنده و شادی جامعه طرفدار آن تیم همراه خواهد بود (۸). با توجه به این موارد، لزوم توجه به وضعیت جسمانی و شاخص‌های احتمالی مختلف و اثرگذار از جمله ویژگی‌های تحت تأثیر و راثت مانند ابعاد پیکرستنجی و ترکیب بدن داوران بیش از پیش نمایان می‌شود؛ چراکه فقدان آمادگی داور می‌تواند بر روند مسابقه و نتایج رقابت‌ها، آن هم در یک رشتہ پرمخاطب اثر تعیین‌کننده‌ای داشته باشد. داوران با توجه به سطح مهارت خود دسته‌بندی می‌شوند و همانند بازیکنان فوتبال، عملکرد جسمانی آن‌ها در سطوح رقبتی به تمرينات شدیدی که شبیه‌سازی شده یک مسابقه واقعی است وابسته می‌باشد و با توجه به تغییر سطح مسابقات انتظار می‌رود که این تمرينات نیز تغییر کند (۹).

در دهه گذشته با افزایش تمرکز بر مطالعات علمی، نیم‌رخ ترکیب بدنی، پیکرستنجی، فیزیولوژیکی و الگوهای حرکتی مناسب برای داوران فوتبال در طول مسابقه واقعی مورد بررسی قرار گرفته است (۱۰-۱۳). مطالعات اخیر درمورد داوری فوتبال نشان می‌دهد که به لحاظ فیزیولوژیکی، عمدت‌ترین تأکید بر متابولیسم هوایی می‌باشد (۸،۱۳). طبق تجزیه و تحلیل‌های به عمل آمده در طول مسابقه در سطح داوران نخبه فوتبال، به طور متوسط در یک بازی ۹۵ دقیقه‌ای و از مجموع 11469 ± 983 متر دویدن (۱۰،۱۴-۱۶)، ۹۵۷ متر راه رفتن، ۴۱۷۴ متر دوی کم شدت، ۲۵۸۵ متر دوی با شدت متوسط و ۱۵۵۶ متر دوی با شدت خیلی بالا بوده است (۸،۱۰) که به شدت فعالیتی معادل ۶۸ درصد از حداکثر اکسیژن مصرفی به ازای هر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه ($\text{VO}_{2\text{max}}$) مسابقات فوتبال می‌رسند. این موارد، فشار فیزیولوژیکی وارد شده بر داوران نخبه فوتبال هستند که شبیه به فشار فیزیولوژیکی وارد بر بازیکنان پست میانی فوتبال در طول بازی می‌باشند (۷،۱۰،۱۷). به همین اساس، در حال حاضر کمیته‌های داوران تمھیداتی را در سطوح بالا در راستای پیاده‌سازی و آموزش منظم برنامه‌های تمرينی دویدن انجام می‌دهند و جهت محقق ساختن راهبردهای عملیاتی ایجاد آمادگی جسمانی و تناسب

اندام مطلوب داوران تلاش می کنند (۱۷، ۱۲)؛ به عنوان مثال، فدراسیون بین المللی فوتبال (FIFA)^۱ و اتحادیه فوتبال اروپا (UEFA)^۲ به طور منظم سطح آمادگی جسمانی داوران وابسته به این نهادها را با گروهی از آزمون های مناسب مشکل از ۵۰ متر، ۲۰۰ متر و ۱۲ دقیقه دویدن به منظور اندازه گیری سرعت و استقامت هوایی اجرا می کنند. ازان جا که FIFA و UEFA این آزمون ها را اتخاذ کردند، بسیاری از کمیته های داوران کشورهای جهان نیز از این آزمون ها استفاده می کنند (۱۸، ۱۷). با این حال، اگرچه این آزمون ها به طور گسترده ای توسط کمیته های داوران کشورها در سراسر جهان برگزار می شود؛ اما تنها چند مطالعه ارتباط این آزمون ها را با عملکرد داوری ارزیابی کرده است (۱۷، ۱۲).

مطالعات منتشر شده در تجزیه و تحلیل داوری بازی های فوتبال از سال ۱۹۸۸ (۱۹) نشان می دهد که ۲۰ درصد از فعالیت های داور در جریان مسابقه، اجرای فعالیت های خیلی شدید می باشد^۳؛ از این رو، به نظر می رسد که داوران باید آمادگی هوایی و بی هوایی بالایی داشته باشند. براین اساس، این گونه استنباط می شود که اجرای بهینه و مطلوب مهارت های ورزشی، ناشی از تعامل پیچیده عوامل فیزیولوژیکی، ترکیب بدنی، پیکرسنجی، روان شناختی و زیست حرکتی با یکدیگر می باشد (۲۱).

به شکلی که بررسی آن ها به صورت ارائه نیم رخ و ارتباط سنجی می تواند در شناسایی نقط قوت و ضعف داوران ایرانی در سطح لیگ برتر ایران مؤثر باشد. ازان جایی که داوری در سطح مطلوب می تواند بازی را در روند طبیعی خود نگه دارد و از ایجاد تنش و حاشیه در آن جلوگیری کند؛ بنابراین، احتمال دارد شناسایی عوامل مؤثر در ارتقای عملکرد داوران به بهبود عملکرد آن ها کمک کند.

در بسیاری از پژوهش ها مشاهده شده است که در هر رشته ورزشی، ورزشکاران نخبه خصوصیات ترکیب بدنی و پیکرسنجی و پژوهه ای دارند. توریولا^۴ در پژوهش خود نشان داد که ندادشن فیزیک مناسب بر عملکرد موفقیت آمیز ورزشکار اثرگذار است. به اعتقاد وی تفاوت های مورفولوژیک ورزشکاران بر عملکرد آن ها تأثیر دارد (۲۳). با توجه به این که نتایج برخی مطالعات از ارتباط ویژگی های پیکرسنجی و ترکیب بدن با عملکرد ورزشی، مشابه بودن ترکیب بدن بازیکنان جوان و بزرگسال یک رشته و ثبات نسبی تیپ بدنی در طول عمر حکایت دارد، این شاخص ها می توانند در شناسایی افراد مستعد سودمند باشند. بدینه این که شاخص های پیکرسنجی تحت تأثیر عوامل ژنتیکی قرار دارند و تأثیر اندکی از تمرین و تغذیه می پذیرند (۲۴). آگاهی از ویژگی های فیزیولوژیک و آنتروپومتریک ورزشکاران در هر رشته ورزشی، مهم ترین و اثرگذارترین عامل در اجرای مهارت در

-
1. Federation international de football association
 2. Union of european football associations
 3. Toriola

سطح بالا می‌باشد. تهیه نیم‌رخ فیزیولوژیک و آنتروپومتریک ورزشکاران نخبه کمک می‌کند تا با آگاهی از توانایی و قابلیت‌های عملکردی خود بتوانند در بهبود ظرفیت‌ها تلاش کنند و در جهت رفع کاستی‌های خود گام بردارند. همچنین، سبب تسهیل برنامه‌ریزی دقیق و علمی از طرف مربیان شده و به گزینش بهترین‌های داوری برای رشته فوتبال کمک می‌کند. با دانش ما، بیشتر پژوهش‌های انجام‌شده روی داوران در زمینه ترکیب بدن بوده و پیکرسنجی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. علاوه‌براین، احتمال دارد شاخص‌های پیکرسنجی مانند: قد ایستاده، وزن، طول اندام تحتانی و قطر مچ پا و زانو به منظور درک بهتر فعالیت داوری با توان بی‌هوایی و هوایی مرتبط باشند که این موضوع تاکنون مورد مطالعه قرار نگرفته است. بررسی چگونگی ارتباط این عوامل نیز می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های تمرینی برای ارتقای سطح داوران و مدیریت ضعف‌های احتمالی در نتایج عملکردی نقش بهسزایی را ایفا کند. نگاهی اجمالی به پیشینه موضوع پژوهش این دغدغه را قوت می‌بخشد که علی‌رغم اهمیت حیاتی عملکرد داوران در سطح لیگ برتر ایران، هنوز اطلاعات روش و دقیقی پیرامون ابعاد ترکیب بدن و پیکرسنجی آن‌ها وجود ندارد. از سوی دیگر، با وجود این که داور در رأس قضاوت در رویدادهای رقابتی فوتبال، آن هم در بالاترین سطوح مسابقات کشوری قرار می‌گیرد؛ اما عوامل ترکیب بدن و پیکرسنجی آن‌ها به‌طور جدی در راستای بهینه‌سازی عملکرد داوری بررسی و واکاوی نشده است؛ لذا، این ضرورت احساس می‌گردد که در قالب کار پژوهشی، ویژگی‌های داوران لیگ برتر به‌طور جدی‌تر مورد بررسی قرار گیرد تا راهبردهای شفاف‌تری جهت ارتقای کیفی و کمی عملکرد و درنتیجه، قضاوت هرچه دقیق‌تر آن‌ها فراهم گردد.

بنابراین، این پژوهش در گام اول با هدف اصلی توصیف نیم‌رخ پیکرسنجی، ترکیب بدن و جسمانی داوران لیگ برتر فوتبال ایران و در گام دوم، با هدف بررسی ارتباط‌سنجی این شاخص‌ها با عملکرد آن‌ها انجام گردیده است.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی - میدانی بوده و به لحاظ هدف کاربردی می‌باشد. آزمودنی‌های آن تمامی داوران لیگ برتر ایران در سال ۹۲-۹۳ به تعداد ۷۰ نفر (شامل ۳۰ داور وسط و ۴۰ کمک‌دادور مرد) بودند که دو هفته مانده به آغاز مسابقات لیگ برتر فوتبال در اوج آمادگی بدنی برای کسب ورودی جهت قضاوت در لیگ برتر شرکت کرده بودند. به‌دلیل کم بودن جامعه آماری، به‌منظور نمونه‌گیری از روش هدفمند و دردسترس استفاده شد؛ یعنی کل جامعه آماری برابر با نمونه آماری در نظر گرفته شد و تمامی داوران شرکت‌کننده در دوره مربوطه با هدف انجام اندازه‌گیری‌های متنوع پیکرسنجی، جسمانی و فیزیولوژیک مورد آزمون قرار گرفتند. به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها پس از

هماهنگی های لازم با کمیته داوران فدراسیون فوتbal، آزمون های موردنظر این مطالعه در مرکز سنجش قابلیت های جسمانی آکادمی ملی فوتbal ایران و پیست زمین شماره یک مجموعه ورزشی آزادی انجام شد. ابتدا، پس از کسب رضایت از آزمودنی ها، اندازه گیری های مربوط به ویژگی های ترکیب بدنی، پیکر سنجی و تمام اندازه گیری ها براساس روش های استاندارد پیکر سنجی توصیه شده آیزاك (ISAK^۱) توسط یک فرد و با یک ابزار در جلسات مجزا ثبت گردید. جهت اندازه گیری طول قد از قدسنچ دیواری ساخت کشور آلمان با دقت ۰/۱ سانتی متر استفاده شد. همچنین، به منظور اندازه گیری طول اندام تحتانی، طول قد نشسته و عرض شانه و محیط مج پا و مج دست، متر نواری بر چسب مابیس ساخت کشور ژاپن با دقت پنج میلی متر مورد استفاده قرار گرفت. جهت اندازه گیری قطر زانو، آزمودنی ها زانوی خود را در وضعیت خمیده با زاویه ۹۰ درجه قرار می دادند و فاصله بین تیغه های کولیس پیرامون اپی کندیل های ران به عنوان ملاک تعیین می گردید. به منظور اندازه گیری قطر آرنج نیز در حالی که بازوی آزمودنی تا سطح افق به میزان ۹۰ درجه خم شده بود و ساعد در حالت سوبینیشن قرار داشت، فاصله بین اپی کندیل های استخوان بازو با استفاده از کولیس (ساخت کشور ژاپن با دقت ۰/۰۲ میلی متر) اندازه گیری و بررسی شد. تمام متغیرها از سمت راست بدن در دو روز اول ورود به محل اسکان اندازه گیری گردید. درصد چربی بدن نیز بر حسب درصدی از وزن بدن و وزن بدن بر حسب کیلوگرم با دقت ۱۰۰ گرم و با استفاده از دستگاه تجزیه و تحلیل ترکیب بدنی به روش بیوالکتریکال ایمپدنس^۲ اندازه گیری و ثبت شد. تمامی داوران یک روز قبل از انجام آزمون ها در محل آکادمی تیم های ملی فدراسیون فوتbal اسکان یافتند و شرایط تغذیه و تمرینی مشابهی برای آن ها فراهم گردید. تمام آزمون ها و اندازه گیری ها طی پنج روز بین ساعات نه الی ۱۱ صبح انجام شد. در بخش سنجش آمادگی جسمانی به منظور اندازه گیری توان هوای آزمودنی ها از آزمون کوپر استفاده شد که در روز سوم، ساعت نه صبح انجام گرفت. آزمودنی ها قبل از شروع آزمون، ۱۰ دقیقه تحت نظر پژوهشگر خود را گرم کردند. جهت برآورد حداکثر اکسیژن مصرفی نیز با توجه به مسافت طی شده در آزمون ۱۲ دقیقه ای کوپر از فرمول زیر استفاده شد (۲۲):

$$\text{VO2MAX} = \frac{44/73}{(44/73) - 50/9} \text{ مسافت طی شده (به متر)}$$

همچنین، به منظور اندازه گیری توان بی هوای آزمودنی ها، آزمون رست^۳ پس از یک روز استراحت و در ساعت نه صبح (روز پنجم) مورد استفاده قرار گرفت. آزمون رست شامل شش تکرار دوی سریع در

1. International society for the advancement of kinanthropometry

2. InBody3/3 Korea

3. RAST

مسافت ۳۵ متر و با حداکثر شدت است که با فاصله استراحت ۱۰ ثانیه بین هر تکرار انجام می‌شود. آزمودنی‌ها پیش از شروع آزمون، پنج دقیقه تحت نظر پژوهشگر خود را گرم می‌کردند و رکوردها با دستگاه چشم نوری (فتولسل) ثبت می‌شد. به این ترتیب که دو جفت فتوسل در محل خط شروع و پایان ۳۵ متر قرار داده شد و آزمودنی‌ها در هر تکرار، به فاصله ۷۰ سانتی‌متر از خط شروع می‌ایستادند و با شنیدن صدای بوق دستگاه، شروع به دویدن با شدت هرچه تمام‌تر می‌کردند و در انتهای و پس از عبور از مقابل چشم نوری، زمان سنج دستگاه متوقف گشته و رکورد فرد توسط دستگاه ثبت می‌شد. متغیرهای اوج توان، حداقل توان، میانگین توان و شاخص خستگی براساس دستورالعمل‌های آزمون که در ادامه آمده است محاسبه گردید (۲۳):

$$\text{۳(زمان سریع ترین تکرار (ثانیه)) / ۲(۳۵ \times \text{وزن (کیلوگرم)})} = \text{اوج توان}$$

$$\text{۳(زمان کندترین تکرار (ثانیه)) / ۲(۳۵ \times \text{وزن (کیلوگرم)})} = \text{حداقل توان}$$

$$\text{شش / مجموع تمامی تکرارها} = \text{میانگین توان}$$

$$\text{مجموع تمام تکرارها / (حداقل توان - اوج توان)} = \text{شاخص خستگی}$$

در پژوهش حاضر به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده از آمار توصیفی استفاده شد و برای تحلیل داده‌ها و آزمون روابط احتمالی بین متغیرها نیز ضریب همبستگی پیرسون به کار رفت. کلیه تجزیه و تحلیل‌های آماری با نرم‌افزار اس.پی.اس.اس نسخه ۱۲۰ انجام گردید و سطح معناداری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج درمورد ویژگی‌های پیکرسنجی، اجزای ترکیب بدن و آمادگی جسمانی داوران لیگ برتر فوتبال ایران به تفکیک در جدول ۱ ارائه شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، شاخص‌های پیکرسنجی اندازه‌گیری شده داوران نخبه ایرانی با قد $۱۷۹/۵۹ \pm ۶/۰۵$ سانتی‌متر و میانگین سن $۳۶/۳۷$ سال گزارش شدند. همچنین، داوران لیگ برتر ایران با شاخص توده بدنی $۱/۴۸ \pm ۲۳/۳۵$ کیلوگرم بر متر مربع، ارتباط مطلوبی با این ویژگی پیکرسنجی دارند. علاوه بر این، همان‌طور که نتایج نشان می‌دهند درصد چربی داوران در این مطالعه برابر با $۱۵/۱۱۵ \pm ۳/۹۷۵$ می‌باشد. بر مبنای آزمون کوپر نیز مشخص می‌شود که داوران ایرانی با میانگین و انحراف استاندارد $۲۹۴۶ \pm ۱۲۶/۷۹$ متر عملکرد مناسبی داشته‌اند.

جدول ۱- نیم رخ پیکرسننجی، اجزای ترکیب بدن، آمادگی جسمانی و فیزیولوژیکی داوران لیگ برتر فوتبال ایران

متغیرها	شاخص های اندازه گیری شده	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف استاندارد
سن (سال)		۲۸		۳۶/۳۷	۴/۴۵
قد (سانتی متر)		۱۶۸		۱۷۹/۵۹	۶/۰۵
وزن (کیلوگرم)		۶۰		۷۵/۵۳	۶/۲
شاخص توده بدن (کیلوگرم بر مترمربع)		۱۸/۸		۲۳/۳۵	۱/۴۸
طول اندام تحتانی (سانتی متر)		۸۹		۱۰۱/۲۹	۴/۶۱
طول قد نشسته (سانتی متر)		۸۰		۹۱/۱۱	۳/۹۴
قطر آرنج (سانتی متر)		۵/۹		۶/۷۶	۰/۴۸
قطر زانو (سانتی متر)		۵/۶		۹/۴۰	۰/۹۱
قطر مج دست (سانتی متر)		۴/۷		۵/۵۴	۰/۳۲
عرض شانه (سانتی متر)		۴۰		۴۴/۸۵	۶/۶۸
محیط کمر (سانتی متر)		۷۲		۸۶/۵۱	۴/۸۴
محیط لگن (سانتی متر)		۷۹		۹۰/۸۶	۵/۶۸
درصد توده چربی بدن		۹/۹		۱۵/۱۱	۳/۹۷
توده چربی بدن (کیلوگرم)		۸/۳۳		۱۱/۶۲۵	۳/۶
درصد توده بدون چربی		۷۷		۸۴/۸۹	۳/۹۶
توده بدون چربی بدن (کیلوگرم)		۵۹/۲		۶۵/۰۹	۷/۴۶
حداقل توان بی هوایی (وات)		۴۱۰/۲۵		۵۰۰/۱۸	۳۷/۰۷
حداکثر توان بی هوایی (وات)		۴۲۴/۷۷		۵۳۲/۶۶	۴۰/۹۸
شاخص خستگی		۰/۴		۰/۷۸	۰/۲۳
میانگین توان بی هوایی (وات)		۴۱۶/۶۶		۵۱۸/۵۰	۳۷/۷۲
آزمون کوپر (متر)		۲۷۰۰		۲۹۴۶	۱۲۶/۷۹
توان هوایی (میلی لیتر بر کیلوگرم در دقیقه)		۴۹/۰۷		۶۱/۳۷	۲/۸۲

ویژگی‌های پیکرسنجی و ترکیب بدنی داوران لیگ برتر فوتبال ایران با متداول‌ترین ویژگی‌های آمادگی جسمانی به تفکیک در جدول ۲ ارائه شده است. نتایج تحلیل آماری نشان می‌دهد بین قدر داوران با توان بی‌هوازی و هوازی رابطه معناداری وجود دارد ($P < 0.05$). بین قطر آرنج و قطر مج دست داوران با عوامل بی‌هوازی نیز رابطه معناداری مشاهده می‌شود ($P < 0.05$)؛ اما، میان قطر آرنج و قطر مج دست با توان هوازی رابطه معناداری به چشم نمی‌خورد ($P > 0.05$). علاوه‌براین، نتایج نشان می‌دهند که بین درصد بدون چربی بدن داوران، هم با توان هوازی و هم با توان بی‌هوازی رابطه مثبت؛ اما غیرمعناداری وجود دارد ($P > 0.05$). همچنین، بین قطر مج پای داوران با توان هوازی رابطه معناداری ملاحظه می‌شود ($P < 0.05$)؛ اما بین توان بی‌هوازی و قطر مج پای داوران رابطه معناداری مشاهده نمی‌شود ($P > 0.05$).

جدول ۲- ارتباط بین برخی از ویژگی‌های پیکرسنجی و ترکیب بدن داوران لیگ برتر فوتبال ایران با متداول‌ترین ویژگی‌های آمادگی جسمانی

		توان				متغیر
		توان بی‌هوازی	حداکثر توان	حداقل توان	شاخص خستگی	
	میانگین توان					
۰/۵۸	۰/۴۰	۰/۵۸	۰/۵۸	۰/۷۱	هم‌بستگی	۰/۰۰۱*
	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	سطح معناداری	۰/۰۰۵*
۰/۸۶	۰/۵۱	۰/۸۵	۰/۸۶	-۰/۰۰۹	هم‌بستگی	۰/۰۰۱*
	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	سطح معناداری	۰/۰۸۸*
۰/۱۷	۰/۰۶	۰/۱۸	۰/۱۹	-۰/۰۱	هم‌بستگی	۰/۰۰۱*
	۰/۱۴	۰/۶۵	۰/۱۳	۰/۱۲	سطح معناداری	۰/۰۸۹
۰/۴۵	۰/۲۶	۰/۴۴	۰/۴۵	۰/۰۳	هم‌بستگی	۰/۰۰۱*
	۰/۰۰۱*	۰/۰۳*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	سطح معناداری	۰/۰۸۸*
۰/۰۸	۰/۰۰۲	۰/۰۸	۰/۰۹	۰/۱۵	هم‌بستگی	۰/۰۰۱*
	۰/۶۲	۰/۹۸	۰/۶۲	۰/۲۳	سطح معناداری	۰/۰۲۳
۰/۳۷	۰/۲۷	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۰۸	هم‌بستگی	۰/۰۰۲*
	۰/۰۲*	۰/۰۳*	۰/۰۲*	۰/۰۲*	سطح معناداری	۰/۰۴۸
۰/۳۰	۰/۲۵	۰/۲۹	۰/۲۹	۰/۰۷	هم‌بستگی	۰/۰۰۱*
	۰/۰۱*	۰/۰۴*	۰/۰۲*	۰/۰۲*	سطح معناداری	۰/۰۶۶

نوع	سطح معناداری	هم بستگی	تعداد
۰/۳۸	۰/۲۸	۰/۳۹	۰/۳۹
۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*
-۰/۰۰۵	۰/۱۵	۰/۰۲	۰/۰۱
۰/۹۸	۰/۲۱	۰/۹۸	۰/۹۸
۰/۴۰	۰/۱۷	۰/۴۰	۰/۴۱
۰/۰۰۱*	۰/۱۲	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*
۰/۵۵	۰/۲۰	۰/۵۵	۰/۵۶
۰/۰۰۱*	۰/۰۷	۰/۰۰۱*	۰/۰۰۱*
-۰/۰۳	-۰/۰۲	-۰/۰۳	-۰/۰۵
۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸
۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۳	۰/۰۵
۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸

* نشان دهنده معناداری ارتباط در سطح $P \leq 0.05$ می باشد.

بحث و نتیجه گیری

هدف اصلی پژوهش حاضر، توصیف نیم رخ پیکر سنجی و ترکیب بدن داوران لیگ برتر فوتبال ایران در سال ۹۲-۹۳ و بررسی رابطه این شاخصها با آزمون های ویژه آمادگی جسمانی داوران بود. براساس یافته ها رابطه معناداری بین شاخص های پیکر سنجی، قد ایستاده، طول اندام تحتانی، قطر مج دست، قطر آرنج، قطر زانو، محیط کمر و محیط لگن با میانگین توان بی هوایی مشاهده شد؛ اما با سایر شاخص های رابطه معناداری ملاحظه نگردید. همچنان، مشخص شد که بین قد ایستاده و قطر مج پا با توان هوایی رابطه معناداری وجود دارد.

با توجه به این که داوران فوتبال مسافتی در حدود ۱۲ کیلومتر در هر مسابقه که به لحاظ مسافت با یک دوی صحرا نوری برابری می کنند را می دوند و نیز با توجه به این که فعالیت های داوری بیشترین تکیه را بر متابولیسم هوایی دارد، به فعالیت های استقامتی بسیار شبیه می باشد. با توجه به مجموع پژوهش هایی که متغیرهای ترکیب بدنی و پیکر سنجی ورزش کاران استقامتی را مورد ارزیابی قرار داده اند و ارتباط معناداری را بین قد و توده بدنی، چربی و توده بدون چربی، BMI، طول ران، چربی زیرپوستی اندام تحتانی و محیط اندامها و نیز جمع چربی زیرپوستی با عملکرد فعالیت های استقامتی

گزارش کرده‌اند (۲۵)، در این مطالعه نیز به‌نظر می‌رسد بررسی ارتباط عوامل پیکرستنجی و ترکیب بدن با عملکرد جسمانی و فیزیولوژیکی در شناسایی داوران نخبه مفید بوده باشد و می‌تواند از این طریق امکان بهره‌وری بیشتر آن‌ها را در عملکرد داوری در مستطیل سبز فراهم آورد. برای داوران نخبه، داشتن فیزیک بدنی خوب یکی از عوامل تعیین‌کننده بهمنظور کارایی بهتر در سطوح بالای داوری فوتbal محسوب می‌شود (۱). در پژوهشی، چاترجی و همکاران ارتباط معناداری را میان حداکثر اکسیرین مصرفی با سن، قد، وزن و مساحت بدن نشان دادند (۲۶). سیلوا و همکاران (۲۰۰۷) نیز در مطالعه خود گزارش کردنده که قد و قامت داوران مرد ۱۷۷ سانتی‌متر می‌باشد (۵). همسو با مطالعه فوق، سیلوا و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهش خود به نتایج یکسانی درمورد داوران بزریلی (وزن بدن 79 ± 11 کیلوگرم، قد 178.6 ± 4 سانتی‌متر و سن 41 ± 11 سال) دست یافته‌اند. این امر مهم می‌تواند برای تعیین پیکرستنجی داوران، بسیار ارزشمند و قابل توجیه باشد (۱). علاوه‌براین، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که داوران لیگ برتر ایران با میانگین وزن ۷۵ کیلوگرم، قد ۱۷۹ سانتی‌متر و سن ۳۶ سال با این شاخص‌ها هم‌خوانی مطلوبی دارند. که با نتایج مطالعه میردار و همکاران پیرامون وضعیت داوران نخبه فوتbal همسو می‌باشد (۲۰). بسیاری از مطالعات بر روی داوران فوتbal ارزش‌های مشابهی را برای سن، وزن بدن و قد و قامت گزارش کرده‌اند (۱،۵،۲۰). اگرچه، ویژگی‌های پیکرستنجی یک عامل محدودکننده برای عملکرد داوری نیست؛ اما در سطوح بالای فوتbal، قد و قامت بلندتر، اقتدار فیزیکی بیشتری را برای داور در اجرای قوانین بازی فراهم می‌کند (۱۵). در پژوهشی، هلسن^۱ و همکاران BMI داوران نخبه شرکت‌کننده در مسابقات قهرمانی یورو ۲۰۰۰ را 24.2 ± 6.2 کیلوگرم بر مترمربع گزارش کردنده (۲۹). با این حال، مقداری بالاتر توسط رونتویانیس^۲ و همکاران در یک گروه از داوران یونانی 25.9 ± 2.1 کیلوگرم بر مترمربع گزارش شده است. به‌نظر می‌رسد برای داوران نخبه، شاخص BMI مطلوب زیر ۲۵ باشد (۱۸). نتایج به‌دست آمده از پژوهش حاضر نشان می‌دهد که داوران نخبه ایرانی دارای شاخص مطلوبی از BMI که با نتایج پژوهش‌های قبلی هم‌خوانی دارد می‌باشند. با توجه به داده‌های جمع‌آوری‌شده، داوران حرfe‌ای که در بالاترین سطح فعالیت می‌کنند میانگین سنی ۳۵-۴۰ سال دارند که در مقایسه با بازیکنان حرfe‌ای فوتbal، $15-20$ سال از نظر سنی بزرگ‌تر هستند (۱۲،۱۴،۲۷). این یافته نشان می‌دهد که سن داوران حرfe‌ای با میانگین سنی داوران نخبه کشور در پژوهش حاضر در محدوده یکسانی قرار دارند. منطقی به‌نظر می‌رسد که قد و قامت، تأثیر مستقیمی بر عملکرد داوران نداشته باشد؛ اما اجزای عضلانی و چربی ارتباط مستقیمی با عملکرد داوری دارد.

1. Silva

2. Helsen

3. Rontoyannis

(۲۸). رایلی و گرگسون در پژوهشی روی ۱۳ ورزشکار فوتبال، توده چربی بدن آنها را ۱۳ درصد گزارش کردند. این یافته نشان می‌دهد که عملکرد در سطح بالا، وابسته به توده عضلانی می‌باشد (۲۸). در مطالعات اخیر روی بازیکنان حرفه‌ای فوتبال، درصد چربی پایین‌تر از ۱۱ گزارش شده است (۲۹،۳۰). علاوه‌بر این، میردار و همکاران در پژوهشی بر روی ۱۰ داور نخبه ایران، درصد چربی ۱۹ را گزارش کردند (۲۰). در حالی که در پژوهش حاضر درصد چربی داوران لیگ برتر $15/11 \pm 3/7$ به دست آمد که این نتایج با مطالعه میردار و همکاران همسو نمی‌باشد (۲۰). درواقع، مقدار چربی بدن عاملی برای محدود کردن عملکرد در نظر گرفته می‌شود؛ بنابراین، بسیاری از ورزشکاران نخبه، درصد چربی بدن پایینی دارند (۱). درنتیجه، درصد چربی بالای بدن، آمادگی جسمانی و عملکرد را کاهش می‌دهد (۵). اخیراً، در مطالعه‌ای طولی روی داوران فوتبال بزریل در مدت ۱۰ سال نشان داده شده است که درصد چربی از $13/2 \pm 2/9$ به $17/3 \pm 3/9$ افزایش یافته است. لوهمن و همکاران نیز تجمع چربی را با افزایش سن به علت رژیم غذایی نامناسب، کاهش فعالیت‌های بدنی و یا تنظیم هورمونی گزارش کردند (۵).

در حال حاضر، فیفا شاخص استاندارد آزمون کوپر داوران را ۲۷۰۰ متر تعیین کرده است (۱). سیلو و همکاران با پژوهش روی ۲۰۹ داور، مسافت آزمون ۱۲ دقیقه دویدن را $2842 \pm 204/77$ متر گزارش کردند (۱). همچنین، در مطالعه‌ای دیگر این آزمون روی ۱۶ داور نخبه بزریل اجرا شد که نشان داد آنها در مقایسه با شاخص تعیین شده فیفا ($2956/90 \pm 88/69$ متر دویدن)، $9/4$ درصد بهتر عمل کردند؛ در این پژوهش نیز داوران نخبه ایرانی، $9/1$ درصد از شاخص فیفا رکورد و عملکرد بهتری کسب کردند.

در طول رقابت‌های فوتبال در هر سطح رقابتی، متابولیسم انرژی فعالیت داوری بهشت به سیستم هوایی بستگی دارد؛ لذا، انتظار می‌رود که داوران $\text{VO}_{2\text{MAX}}$ بالایی داشته باشند؛ اما داوران نخبه نیز $\text{VO}_{2\text{MAX}}$ متوسطی دارند (۱۴). ارزش $\text{VO}_{2\text{MAX}}$ برای داوران به طور متوسط $48/7$ میلی‌لیتر بر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه می‌باشد. این مقدار شبیه به مقدادی گزارش شده در مطالعاتی است که بر روی داوران بزریلی، ایتالیایی و دانمارکی انجام شده است. با این وجود، این مقدار برای داوران انگلیسی کمتر گزارش شده است (۱۵). کاستانگا و دی اتاویو میزان $\text{VO}_{2\text{MAX}}$ داوران نخبه ایتالیا را $49/3$ میلی‌لیتر بر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه بیان کردند. در مطالعه مشابهی، بنگسیو و کرستراپ^۳، میزان

1. Reilly & Gregson
2. Castagna & D’Ottavio
3. Bangsbo and corsetrops

VO_{2MAX} را برای داوران نخبه دانمارکی $46/3$ گزارش کردند (۱۴). چابیلکو^۱ (۲۰۱۴) نیز نشان داد که VO_{2MAX} ۲۹ داور لیگ فوتبال اوکراین $58/84 \pm 3/90$ میلی لیتر بر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه می باشد (۳۱). همچنین، حلبچی و همکاران میزان VO_{2MAX} ۷۸ داور لیگ برتر ایران را در مسابقات فصل ۸۸-۸۹ ۸۸-۸۹ فوتبال $59/9 \pm 7/1$ گزارش کردند (۳۲). در حالی که در پژوهش حاضر، VO_{2MAX} داوران لیگ برتر ایران 54 میلی لیتر بر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه ثبت شد که با پژوهش میردار و همکاران که VO_{2MAX} ۱۰ داور نخبه ایرانی را 48 میلی لیتر بر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه به دست آورده هم سو نمی باشد. به نظر می رسد این تفاوت به دلیل درصد چربی بالای این داوران در مقایسه با داوران پژوهش حاضر باشد. علاوه بر این، برای بازیکنان فوتبال ارزش VO_{2MAX} نزدیک به 60 میلی لیتر بر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه گزارش شده است که نشان می دهد به منظور بهبود و افزایش این پارامتر، داوران باید تمرينات هوایی با شدت بالا را انجام دهند. بدین منظور، فیفا یک آزمون با شدت بالا را برای داوران طراحی کرده است که شامل انجام متناسب 150 متر دویدن در زمان 30 ثانیه با دوره ریکاوری فعال به صورت 50 متر راه رفتن در 35 ثانیه برای مسافت 4000 متر می باشد. این آزمون به تازگی برای بررسی ظرفیت آمادگی جسمانی داوران نخبه استفاده می شود. علاوه بر این، از سال ۲۰۰۵ به بعد فیفا آزمونی با حداکثر سرعت دویدن به صورت 40×6 متر را با رکورد $5/53$ ثانیه برای داوران طراحی کرده است (۱۵). با وجود این، داوران به طور مستقیم در هر بازی، $12-16$ تکرار دوی سرعت بی هوایی با شدت بالا در مدت زمان های دو تا چهار ثانیه را در محدوده تقریبی 30 متر انجام می دهند (۱۴)؛ از این رو، داوری فوتبال نوعی فعالیت ورزشی محسوب می شود که در آن، سرعت اهمیت فوق العاده ای دارد؛ لذا، با توجه به لزوم حفظ سرعت داوران در حین مسابقه برای نزدیکی به صحنه بازی، برخورداری از توان بی هوایی بالا برای داوران ضروری به نظر می رسد. بررسی ها حاکی از آن است که همبستگی منفی بین سن و سرعت وجود دارد. بر این اساس، کاهش سرعت با افزایش سن، نیاز به برنامه های تمرينی ویژه برای بالابردن آمادگی جسمانی داوران را ضروری می سازد (۵). رونتویانیس و همکاران گزارش کردند میانگین سرعت و استقامت در سرعت داوران موردمطالعه آن ها در مقایسه با بازیکنان فوتبال، به ترتیب 20 و 18 درصد پایین تر می باشد (۵). بدون تردید، برخورداری از درصد بالای چربی در این رشتہ، اجرای ورزشی را به مخاطره خواهد انداخت. همچنین، داشتن درصد بالای توده عضلانی و درصد چربی، مزیت چندانی محسوب نمی شود.

با توجه به نتایج پژوهش حاضر می توان گفت که موفقیت داوران فوتبال به عوامل زیادی وابسته است و داوران موفق، عموماً ویژگی های پیکر سنجی و ترکیب بدنی مطلوبی دارند. در عین حال، نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد هیچ رابطه معناداری بین شاخص های اندازه گیری شده (طول اندام تحتانی، وزن،

قطر زانو، محیط لگن، درصد چربی بدن و توده چربی) و توان هوایی وجود ندارد. در حالی که شاخص‌های پیکر سنجی با توان بی‌هوایی رابطه معناداری دارد و این ممکن است به دلیل دویدن تقریبی تنها هشت کیلومتر در کل بازی فوتبال در لیگ برتر ایران باشد (۲۰) که نصف این مسافت در تناوب‌های شدید و متوسط سپری می‌شود (۸، ۱۰)؛ لذا، نتیجه‌گیری می‌شود داوران بدليل تمرینات، معمولاً از توده چربی و درصد چربی کمی برخوردار هستند و در مقابل، توده بدون چربی بیشتری دارند که آن‌ها را در آزمون‌های بی‌هوایی موفق نشان می‌دهد؛ بنابراین، چنین استنباط می‌شود که هر چقدر قد داوران بلندتر باشد، به احتمال زیاد اهرم‌های دست و پا نیز بلندتر می‌باشد و این امر باعث می‌شود که آن‌ها در کسب رکوردهای بهتر در آزمون‌های بی‌هوایی عملکرد بهتری داشته باشند. برخورداری از اندام تحتانی بلندتر داوران باعث می‌شود که طول گام هایشان بیشتر شود و درنتیجه، عملکرد بهتری در آزمون‌های بی‌هوایی داشته باشند.

به طور کلی و با تکیه بر یافته‌های پژوهش حاضر، توجه کسانی که علاقه‌مند به داوری فوتبال و پیشرفت تا سطوح بالا هستند، در زمینه استعدادیابی داوری فعالیت می‌کنند و یا مسئول برگزارکننده کلاس‌های داوری فوتبال می‌باشند به این نکات اساسی معطوف می‌گردد: داوران بهتر است از قد نسبتاً بلند، وزن سبک، شاخص توده بدنی پایین (زیر ۲۵)، $VO_{2\text{MAX}}$ بالا، توان بی‌هوایی بالا برای انجام جاگیری مناسب و حرکات سریع و انفعجاري و نیز مچ پای قوی برای تغییر مسیرهای سریع در داخل زمین فوتبال برخوردار باشند. با وجود این، به سبب تأثیرگذاری عوامل گوناگون و متعدد، صرف داشتن همبستگی و معناداری روابط بین این شاخص‌ها به مفهوم برتری یا کامل‌بودن مؤلفه‌های داور برای قضاوت مطلوب در زمین نمی‌باشد و بررسی‌های بیشتری را در این زمینه می‌طلبند؛ اما از این جهت که نیم رخ ویژگی‌های داوران نخبه کشور ملاک‌هایی را برای ارزیابی‌های بعدی و تحلیل عملکرد آن‌ها فراهم می‌آورد می‌تواند منبع اطلاعاتی مفیدی باشد.

پیام مقاله: به نظر می‌رسد برخی عوامل پیکر سنجی و فیزیولوژیکی داوران لیگ برتر ایران از جمله قد بلند، BMI پایین (زیر ۲۵)، $VO_{2\text{MAX}}$ و توان بی‌هوایی بالا می‌توانند اهمیت قابل توجهی در شناسایی استعدادهای داوری و تعیین ملاک‌های ورودی برای گزینش داوران زبدۀ فوتبال داشته باشند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از تمام داوران و کمک‌داوران عزیزی که در نهایت لطف، وقت گران بهای خود را برای شرکت در این پژوهش اختصاص دادند و نیز پژوهشگرانی که ما را برای انجام این مهم یاری رساندند، صمیمانه سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- 1) Da Silva A I, Fernandez R, Paes M R, Fernandes L C, Rech C R. Somatotype and body composition of brazilian football (soccer) referees. *Arch Med Deporte.* 2011; 28(144): 168-73.
- 2) Stolen T, Chamari K, Castagna C, Wisløff U. Physiology of soccer. *Sports medicine.* 2005 Jun 1;35(6):501-36.
- 3) Impellizzeri F M, Rampinini E, Marcora S M. Physiological assessment of aerobic training in soccer. *J Sports Sci.* 2005; 23(6): 583-92.
- 4) Peiser B, Minten J. Soccer violence. In: T. Reilly & A M. Williams (Eds.) In: *Science and soccer.* 2nd ed. London: Routledge; 2003. P. 230-41.
- 5) Da Silva A I, Perez R F, Fernandes L C. Determining physical capacity and anthropometric profile of soccer woman referee. *Fitness & Performance Journal.* 2007; 6(1): 45-52.
- 6) da Silva AI, Paes MR, de Oliveira MC. Injuries in soccer (football) referees of Santa Catarina State. *Journal of Exercise Physiology Online.* 2014 Oct 1;17(5):21-31.
- 7) Fédération Internationale de Football Association. Laws of the game 2005. Zurich: Fédération Internationale de Football Association; 2005. Available on: <http://www.fifa.com>.
- 8) Casajus J A, Castagna C. Aerobic fitness and field test performance in elite Spanish soccer referees of different ages. *Journal of Science and Medicine in Sport.* 2007; 10(6): 382-9.
- 9) FIFA. Where it all began [online]; 2002. Available on: <http://www.fifa.com>.
- 10) D'ottavio S, Castagna C. Analysis of match activities in elite soccer referees during actual match play. *The Journal of Strength & Conditioning Research.* 2001; 15(2): 167-71.
- 11) Krstrup P, Mohr M, Bangsbo J. Activity profile and physiological demands of top-class soccer assistant refereeing in relation to training status. *J Sports Sci.* 2002; 20: 861–71.
- 12) Weston, M., Helsen, W., MacMahon, C., & Kirkendall, D. The impact of specific high-intensity training sessions on football referees' fitness levels. *The American Journal of Sports Medicine,* 2004. 32(1 suppl), 54-61.
- 13) Weston M, Brewer J. A study of the physiological demands of soccer refereeing. *J Sports Sci.* 2002; 20: 59-60.
- 14) Castagna C, Abt G, D'Ottavio S. Physiological aspects of soccer refereeing performance and training. *Sports Med.* 2007; 37: 625-46.
- 15) Caballero J A R, Ojeda E B, Garcia-Aranda J M, Mallo J, Helsen W, Sarmiento S, et al. Physiological profile of national-level Spanish soccer referees: Original research article. *International Sport Med Journal.* 2011; 12(2): 85-91.
- 16) Weston M, Castagna C, Helsen W, Impellizzeri F. Relationships among field-test measures and physical match performance in elite-standard soccer referees. *Journal of Sports Sciences.* 2009 Sep 1;27(11):1177-84.
- 17) Castagna C, Abt G, D'Ottavio S. Relation between fitness tests and match performance in elite Italian soccer referees. *J Strength Cond Res.* 2002; 16(2): 231-5.
- 18) Rontoyannis GP, Stalikas A, Sarros G, Vlastaris A. Medical, morphological and functional aspects of Greek football referees. *The Journal of sports medicine and physical fitness.* 1998 Sep;38(3):208-14.

- 19) Asami T, Togari H, Ohashi J. Analysis of movement patterns of referees during soccer matches. REILLY; 1988. P. 341.
- ۲۰) میردار شادمهر، قراخانلو رضا، مبهوت‌مقدم توحید، صادق‌پور بهرام. مطالعه میزان کار و برخی شاخص‌های فیزیولوژی داوران نخبه فوتبال ایران. *فصلنامه المپیک*. ۱۳۸۹؛ ۱۸(۳): ۶۹-۷۹
- 21) Claessens A L, Hlatky S, Lefevre J, Holdhaus H. The role of anthropometric characteristics in modern pentathlon performance in female athletes. *Journal of Sports Sciences*. 1994; 12(4): 391-401.
- ۲۲) حمایت‌طلب رسول. سنجش و اندازه‌گیری در تربیت‌بدنی و علوم ورزشی. چاپ سوم. تهران: انتشارات علم و حرکت؛ ۱۳۹۲. ص. ۷۶-۷۸
- 23) Sales M M, Browne R V, Asano R Y, Olher R D R, Nova J V, Simoes H G. Physical fitness and anthropometric characteristics in professional soccer players of the United Arab Emirates. *Revista Andaluza de Medicina del Deporte*. 2014; 7(3): 106-10.
- ۲۴) محمودخانی محمد رضا، داداش‌پور امیر، حسینی سید محمد. تعیین نیم رخ سوماتوتایپ نونهالان پسر برخی اقوام ایرانی در ماده‌های دوومیدانی. *نشریه فیزیولوژی ورزشی*. ۱۳۹۲؛ ۲۰(۵): ۱۲۹-۴۰
- 25) Knechtle B, Knechtle P, Schulze I, Kohler G. Upper arm circumference is associated with race performance in ultra-endurance runners. *British Journal of Sports Medicine*. 2008; 42(4): 295-9.
- ۲۶) حاجی‌نیا مرتضی، حامدی‌نیا محمد رضا، حقیقی امیر حسین. ارتباط بین توان هوایی با سطح فعالیت بدنی و عوامل تن‌سنحی در پسران ۱۲-۱۶ سال. *نشریه فیزیولوژی ورزشی*. ۱۳۹۳؛ ۶(۲۳): ۵۵-۶۸
- 27) Helsen W, Bultynck J B. Physical and perceptual-cognitive demands of top-class refereeing in association football. *J Sports Sci*. 2004; 22: 179-89.
- 28) Reilly T, Gregson W. Special populations: The referee and assistant referee. *J Sports Sci*. 2006; 24(7): 795-801.
- 29) Carling C, Orhant E. Variation in body composition in professional soccer players: Interseasonal and intraseasonal changes and the effects of exposure time and player position. *J Strength Cond Res*. 2010; 24(5): 1332-9.
- 30) Sutton L, Scotto M, Wallace J, Reilly T. Body composition of English Premier League soccer players: Influence of playing position, international status, and ethnicity. *J Sports Sci*. 2009; 27(10): 1019-26.
- 31) Chopilko T G. An investigation of individual functionality football referees of high qualification. Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports. 2014 Jul 15;7.
- 32) Halabchi F, Mazaheri R, Mansournia M A, Seif Barghi T. Study of selected health and performance related parameters among football referees of Iranian Premier League. *Pejouhandeh* 2012; 17(4): 213-8.

استناد به مقاله

اراضی حمید، مهربانی جواد، جوان جلیل، نوبری هادی. توصیف نیمرخ ترکیب بدن، پیکرسنجی و فیزیولوژیکی داوران لیگ برتر فوتبال ایران و رابطه این عوامل با آزمون های ویژه آمادگی جسمانی آنها. *فیزیولوژی ورزشی*. بهار ۱۳۹۵؛ ۲۹(۸): ۷۲-۵۷.

Arazi. H, Mehrabani. J, Javan. J, Nobari. J. Description of body composition and anthropometric profile of Iranian football referees in premier league and the relationship of these factors with their specific fitness tests. *Sport Physiology*. Spring 2016; 8 (29): 57-72. (In Persian)

**Description of body composition and anthropometric profile of
Iranian football referees in premier league and the relationship of
these factors with their specific fitness tests**

H. Arazi¹, J. Mehrabani², J. Javan³, H. Nobari⁴

1. Associate Professor at University of Guilan*
2. Assistant Professor at University of Guilan
3. M.Sc. of Islamic Azad University, Science and Research Branch of Guilan and Football National Referee
4. M.Sc. of University of Guilan and Football National Referee

Received date: 2015/02/07

Accepted date: 2015/06/27

Abstract

The purpose of the present study was to describe body composition and anthropometric profile of Iranian football league referees and their relation to the specific fitness tests. Subjects included 70 Iran Premier League men referees as samples that were targeted and accessible. Indices of anaerobic, aerobic performance, body composition and anthropometrics were measured using a standard configuration of the National Football Academy. To determine the relationship between the variables the correlation coefficient of Pearson was used. Iranian football league referees had mean age of 36.37 ± 4.45 years, height of 179.59 ± 6.05 cm, body mass of 75.53 ± 6.2 kg, %BF of 15.11 ± 3.97 , $\text{VO}_{2\text{MAX}}$ of 54.57 ± 2.82 ml/kg/min and peak & average anaerobic powers 532.66 ± 40.98 & 518.50 ± 37.72 w, respectively. Also, between anthropometric indices, standing height, weight, length of the lower limb, wrist diameter, elbow and knee diameter with anaerobic power and standing height and diameter of the ankle significant relationship was observed with aerobic power ($P < 0.05$). Therefore, it seems that indicators such as: tall stature, low body mass index, high $\text{VO}_{2\text{MAX}}$ and anaerobic power could be important for Football referees' talent identification and to determine inclusion criteria in regard to elite referees' selection.

Keywords: Profile, Premier league referees, Football, Aerobic power, Body composition, Anthropometry

* Corresponding author

E-mail: hamidarazi@yahoo.com